

СЦЕНАРИО ЗА ДОЛГОМЕТРАЖЕН ИГРАН ФИЛМ

ПИСМО ОД СВИЛА
(според новелата “Свила” на Алесандро Барико)

Автор на сценарио

Загорка Поп-Антоска

FLASH FOWARD

1 ЕНТ. СОБА НОЌ

Мала работна соба со сидови книги.

Ексклузивно биро од дрво, работна столица под столна ламба.

МАДАМ БЛАНШ, 45 годишна, но младолика жена, облечена во висока француска мода, со наочари со златен рам, седи и листа еден дебел тефтер, чии страници се испишани со црно мастило.

На места мастилото е размачкано од по некоја солза.

МАДАМ БЛАНШ:

Остани така, сакам да те гледам, толку пати те гледав, но тогаш не беше мој, сега си мој, не доближувај се, те молам, остани како што си, имаме цела ноќ за нас, колку ти се убави рацете, толку пати сум ги сонувала, сега сакам да ги гледам, посакувам да ги гледам на твојата кожа, не отварај ги очите, тука сум, никој не може да не види, и јас сум до тебе... милувај се љубен мој господине, милувај ја твојата машкост... те молам, полека, убав е твојата рака на твојата машкост, не запирај, сакам да ја гледам и да те гледам, господине љубен мој, Блиску сум, ме чувствуваш ли? Ова е свила од мојот фустан, не отворај ги очите и ќе ја имаш мојата кожа, ќе ги имаш моите усни, кога ќе те допрам нема да можеш да знаеш каде ако не ги отвориш очите, не отварај ги, ќе ја почувствуваш мојата уста таму каде што не очекуваш, ненадејно, можби ќе биде на твоите очи, ќе ја притиснам устата на капаците и на трепките, ќе сетиш врелина во твојата глава...

КРАЈ НА FLASH FORWARD

2 ЕКСТ. ПРИСТАНИШТЕ ДЕН

Огромен прекуокенски прод од кој се симнуваат патници.

Едни ги подигаат своите товари и заминуваат.

Една жена и еден маж се расправаат. Се прегрнуваат. На жената и потекува солза.

Друга жена трча во прегратката на еден маж. Солза од среќа.

Еден човек носи трофеј, глава на слон.

ЕРВЕ ЖОНКУР, 30 години, со два куфери в раце минува низ гужвата.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Беше тоа 1861. Флобер го пишуваше Саламбо, електричното осветлување сеуште беше само претпоставка, а Абрахам Линколн, од онаа страна на океанот, водеше една војна чиј крај никогаш не ќе го дочека.

Ерве Жонкур се пробива до една кочија и се качува во неа.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Лавилдје.

3 ЕКСТ. УЛИЦА ВО ЛАВИЛДЈЕ ДЕН

Улица поплочена со коцка. На места нема ни коцка, само прашлив пат.

Кочијата пристигнува во Лавилдје, мало, тивко и убаво уредено место.

Улица на која од обете страни има куќи.

Ерве Жонкур гледа низ прозорецот.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Секој пат се враќаше во Април, со кочија. Кочијата запираше близу до напуштената куќа на Џин Бербек, кој еден ден одлучи никогаш да не проговори. Ветувањето го одржа. Жената и двете ќерки го напуштија.

Кочијата се приближува кон една куќа со голем трем.

На скалите на тремот седи БАЛДАБЈУ, 50 годишен, пуши пура.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
 Балдабју беше човекот кој пред осум години му го промени животот на Ерве Жонкур.

FLASH BACK

4 ЕНТ. КАФЕ “ВЕРДУН” ДЕН

Балдабју седи во кафето, пие кафе и минерална вода со лимон, пуши пура.

Покрај кафето поминува Ерве Жонкур, 24 години, елегантен, во униформа на пешадиски потпоручник.

Балдабју станува, се приближува до прозорецот, ја трга завесата и го загледува Ерве Жонкур.

5 ЕНТ. РАБОТНА СОБА ДЕН

Балдабју завален во една фотелја пуши пура.

Ерве Жонкур влегува низ вратата (која е отворена),а потоа тропнува.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
 Извинете, вратата беше отворена...

БАЛДАБЈУ:
 Честитам! Конечно доби сериозна работа, момче. Седи.

Балдабју зборува гестикулирајќи со рацете.

Одвреме навреме зема по некој дим од пурата.

ПРЕКУ:

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
 Ерве мораше да ја ислуша целата приказна за свилените буби, јајцата, пирамидите и патувањата со брод.

Балдабју замолчува.

Зема дим од пурата.

БАЛДАБЈУ:
И? Што велиш?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Не можам.

БАЛДАБЈУ:
Зошто?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
За два дена ми завршува отсуството,
морам да се вратам во Париз.

БАЛДАБЈУ:
Кариера во војска?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Да. Така сакаше татко ми.

БАЛДАБЈУ:
Тоа не е никаков проблем.

6 ЕНТ. КАНЦЕЛАРИЈА НА ГРАДОНАЧАЛНИКОТ ДЕН

Балдабју се втурнува во вратата на ГРАДОНАЧАЛНИКОТ.

Ерве Жонкур влегува по него.

Градоначалникот седи за своето биро. Очигледно нешто читал. Го подига погледот.

БАЛДАБЈУ:
Знаете ли кој е ова?

ГРАДОНАЧАЛНИКОТ:
Мојот син.

БАЛДАБЈУ:
Погледајте подобро.

ГРАДОНАЧАЛНИКОТ:
Мојот син Ерве, кој за два дена ќе се
врати во Париз, каде го очекува
блескава војничка кариера.

КРАЈ НА FLASH BACK

6 ЕКСТ. УЛИЦА ДЕН

Ерве се симнува од кочијата пред куќата на Балдабју.

Балдабју чека на тремот.

Ерве се упатува кон него.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

20 години порано Балдабју се појави во населбата, и веднаш, се упати во градоначалниковата канцеларија, не дочекувајќи да го најават. На бирото остави марама со боја на зајдисонце, и праша:

FLASH BACK

7 ЕНТ. КАНЦЕЛАРИЈА НА ГРАДОНАЧАЛНИКОТ ДЕН

20 години порано.

Балдабју и Градоначалникот се значително помлади.

Градоначалникот седи на своето биро.

Балдабју седи спроти него.

БАЛДАБЈУ:

Знаете ли што е ова?

ГРАДОНАЧАЛНИКОТ:

Женски работи.

БАЛДАБЈУ:

Грешка! Машки работи: пари.

8 ЕКСТ. ПОЛЈАНА ПОКРАЈ РЕКА ДЕН

Група луѓе во работнички одела градат една мошне голема барака.

Балдабју стои до нив, со едната рака придржува еден дел, а со другата како нешто да објаснува.

Малку подолу, блиску до реката друга група работници носат една голема дрвена машина.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Градоначалникот го исфрли надвор. Тој изгради свилара, доле на реката. Најми работници и седум месеци не кажа ни збор. Потоа повторно отиде во градоначалниковата канцеларија и на неговата маса спушти триста илјади франци, уредно сложени, во крупни банкноти.

9 ЕНТ. КАНЦЕЛАРИЈА НА ГРАДОНАЧАЛНИКОТ ДЕН

Градоначалникот седи на своето биро.

Балдабју стои со двете раце потпрен на бирото на градоначалникот.

Пред него, на бирото стојат неколку купчиња банкноти.

БАЛДАБЈУ:

Знаете ли што е ова?

ГРАДОНАЧАЛНИКОТ:

Пари.

БАЛДАБЈУ:

Грешка. Тоа е доказ дека сте вие кретен.

Балдабју ги собира парите во една кожна чанта и се упатува кон вратата.

ГРАДОНАЧАЛНИКОТ:

Што треба јас да правам, до Бога?

БАЛДАБЈУ:

Ништо, и ќе бидете градоначалник на една богата населба.

КРАЈ НА FLASH BACK

10 ЕКСТ. ТРЕМ ДЕН

Балдабју ја гаси пурата од скалата. Ја става в џеб.

Балдабју станува од скалите.

Ерве со два куфера се приближува кон него. Насмевка на неговото лице.

Балдабју го прегрнува Ерве. Го тупка по грбот.

БАЛДАБЈУ:
Каква е Африка?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Уморна.

Ерве и Балдабју тргнуваат да влезат во куќата.

11 ЕНТ. ДНЕВНА СОБА ДЕН

Ерве Жонкур на масата става едно мало куферче. Седнува на еден кауч.

Балдабју го отвара куферчето и една по една вади неколку табли јајца од свилена буба.

Бајдабју зема една в раце, ја подига кон светлото и детално ја прегледува.

БАЛДАБЈУ:
Како што би рекле: да ја држиш
среќата на дланка.

12 ЕКСТ. ТРЕМОТ НА КУЌАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР НОЌ

ЕЛЕН, сопруга на Ерве жонкур седи на клацкалка. Облечена е во тенок пролетен фустан, но околу рамениците е нагрната со плетен дебел шал.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Елен, беше името на неговата жена.
Немаа деца.

Елен станува од клацкалката и се заглецува кон улицата.

Во далечината Ерве Жонкур, со куфери во рацете.

Доаѓа кон куќата. Наближува.

Елен му тргнува во пресрет.

На портата од дворот се сретнуваат. Силно прегратка. Нејзиното тело трепери. Бакнеж.

ЕЛЕН:

Овој пат беше најтешко.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Секогаш така велиш.

Тргнуваат да влезат во куќата.

13 ЕНТ. КАФЕ “ВЕРДУН” НОЌ

Столиците се уредно сложени на масите. Шанкот е исчистен, се е подготвено за затварање.

Во кафето се само ВЕРДУН, газдата на кафето и Балдабју.

Балдабју пуши пура и пие дупол жесток пијалок.

Ерве Жонкур, потпрен на влезната врата пуши цигара.

БАЛДАБЈУ:

Скоро цел свет!

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Два месеца подоцна се испостави дека речиси сите јајца се заразени. За Лавилдје, како и за многу други градови кои своето богатство го темелеа на производство на свила, таа година како да беше почеток на крајот.

БАЛДАБЈУ:

Нема избор. Ако сакаме да преживееме, мораме да отидеме таму.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

А каде точно се наоѓа таа Јапонија.

БАЛДАБЈУ:

Таму. Само право. До на крајот на светот.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Науката не можеше да ги востанови причините за епидемијата. Се чинеше

дека целиот свет, дури и најодалечените области, се во канците на оваа мистерија за која нема објаснување.

Балдабју станува и се упатува кон вратата. Светлата во кафето се гасат.

14 ЕКСТ УЛИЦА НОЌ

Ерве Жонкур и Балдабју се движат по улицата. Молчејќи.

Балдабју го прекинува молкот.

БАЛДАБЈУ:

Тој остров е составен од островчиња, и цели двеста години е сосема одвоен од остатокот на човештвото, противејќи се на секаков допир со континентот и не дозволувајќи пристап на ниеден странец.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Како тогаш ние би влегле?

БАЛДАБЈУ:

Кинеските, холандските и англиските трговци се обиделе да ја прекинат таа безсмислена изолација, но единствено што успеале е да основаат една крива криумчарска мрежа.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Значи ќе криумчариме?

БАЛДАБЈУ:

Ќе криумчариме свила, а не влез.

Во ОФФ силно свирење со уста.

Двајцата се вртат.

АНРИ, 40 години, нивен познаник, богаташ-бекар, пијан.

АНРИ:

Момци, вие безделничите по цел ден!

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Како е, другар?

АНРИ:

Од - ли - чно!

БАЛДАБЈУ:

Ка - мен пи - ја - но.

АНРИ:

Момци, треба да се огледате на мене.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Кажете добар совет.

АНРИ:

Ко за вас, јас бев кај Мадам Бланш, и можете само да претпоставите како си поминав!!!
Од - ли - чно!

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Каде си бил?

АНРИ:

Оди, па ќе видиш братче, слушај поискусен. Другари, адиос.

БАЛДАБЈУ:

Утре кај Вердун, во десет.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Ама е пијан.

БАЛДАБЈУ:

Сите среќни излегуваат од кај таа жена. Доаѓаат дури од Париз за да водат љубов со неа.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Аха... Тоа било тоа... па добра ноќ! Еве ти ја куќата, Балдабју.

БАЛДАБЈУ:

Се занесов. Не е важно. Утре во десет.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Договорено. Добра ноќ.

Балдабју му мафнува со рака без да се заврти.

15 ЕНТ СПАЛНА СОБА НОЌ

Елен, во силена ношница спие во креветот.

Ерве се вовлекува во креветот, и го гледа лицето со многу љубов, ја погалува, ја бакнува на рамото и си легнува.

16 ЕНТ. КАФЕ “ВЕРДУН”ДЕН

На стаклата на вВердун кафег има спуштено ролетни.

Само на две маси седат луѓе.

На една голема округла маса седат Ерве Жонкур, Балдабју, Анри, неуреден, и уште петмина елегантно облечени господа - ПРОИЗВОДИТЕЛИ. Сите пред нив имаат различен појадок со цус, само Анри пие шампањ.

АНРИ:

Немате појма колку беше добро. Би велам, треба да појдете. Тоа може само да се доживее.

1 ПРОИЗВОДИТЕЛ:

Значи Јапан.

АНРИ, БАЛДАБЈУ:

Да.

АНРИ:

Се извинувам.

БАЛДАБЈУ:

Тој остров е преполн со свилени буби. Таму веќе двеста години не стапнал ниеден кинески трговец, нити англиски агент од осигурителна компанија. Тоа е остров на кој никогаш нема да стигне ниедна болест.

ПРОИЗВОДИТЕЛ 2:

Треба ли да го поминеме цел свет за да купиме јајца во една земја во која странците ги бесат?

БАЛДАБЈУ:

Ги бесеа!

ПРОИЗВОДИТЕЛ 1:

Мора да има некоја причина што никому не му паднало на памет да таму купува јајца.

БАЛДАБЈУ:

Јапонците прифатија да ја продаваат свилата, но не и јајцата. Никому не ги даваат. А ако се обидеш да ги изнесеш

од островот, тоа што го правиш е
злочин.

ПРОЗВОДИТЕЛ 3:
Многу интересно.

17 ЕКСТ. ЖЕЛЕЗНИЧКА СТАНИЦА ДЕН

Гужва од луѓе.

Ерве Жонкур, Елен и Балдабју доаѓаат на железничката станица.

Балдабју му носи еден куфер на Ерве Жонкур.

БАЛДАБЈУ:
Запамти се добро нели? Ќе чекаш во
Ширакава!

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Добро. Еве го возот. (на Елен) Не
смееш од ништо да се плашиш.

Ерве Жонкур ја бакнува Елен, се прегрнува со Балдабју и се качува на возот.

Мафта од прозорецот. Возот тргнува.

Елен и Балдабју заминуваат.

18 ЕКСТ УЛИЦА ДЕН

Прометна улица.

Балдабју и Елен се движат полека по улицата.

ЕЛЕН:
Некакво чудно чувство ме плаши.

БАЛДАБЈУ:
Ти си храбра жена, а тој е снаодлив.

ЕЛЕН:
Само да се врати.

БАЛДАБЈУ:

Секако дека ќе се врати, инаку би го гонеле за проневера на осумдесет илјади франци, во злато.

Насмевка на лицето на Елен.

19 ЕНТ. КУПЕ НОЌ

Ерве Жонкур во купето седи до прозорецот и гледа низ него.

На прозорецот, како на огледало се гледаат ЕДНА МЛАДА ДАМА чита книга, а одспротива МА И ЖЕНА ВО ГОДИНИ, потпрени еден на друг спијат.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Се делиш од мене, пак заминуваш.
Октомври, уште еден тежок Октомври...
колку го мразам Октомври... Осама ...
тага ... необјаснива тага...

20 ЕКСТ. ТЕК НА РЕКА ДЕН

Ерве на коњ се симнува по еден стрмен дел покрај река.

Наоѓа плиток дел и ја прегазува реката. Од другата страна продолжува во галоп.

22. ЕКСТ. ПРИПРАВЕНО ПРИСТАНИШТЕ НОЌ

Еден мал криумчарски брод се приближува до пристаништето.

На него стојат ЧЕТВОРИЦА МЛАДИ МАЖИ.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Превоз?

Четворицата гестикулираатдека не го разбираат.

Тој со гестови им објаснува.

Тие со раце објаснуваат дека треба да плати.

Тој им дава една златна пара.

Еден од нив со заб испитува дали е златна. Им климнува на другите, тие на Ерве Жонкур му даваат знак да се качи.

Ерве Жонкур се качува. Бродчето поаѓа.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Како да не постојам.

23. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве Жонкур на друг коњ.

Се приближува кон населено место - село.

Застанува до едно ДЕТЕ.

Дете-то отстапува.

Тој му дава лижавче, со насмевка.

Дете-то се приближува. Го зема.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Ширакава?

Дете-то радосно климнува со главата и со раката покажува право.

Ерве Жонкур го погалува по главата, се качува на коњот и продолжува.

24 ЕКСТ. ЧИСТИНА ЗАЈДИСОНЦЕ

Ерве Жонкур застанува на една чистина. На чистината има само едно дрво.

Се симнува од коњот и го врзува за најблиското дрво.

Ја вади вреќата за спиење и ја поставува на земја.

Пали оган.

Седнува на еден камен и пали цигара. Длабоко вовлекува.

25 ЕКСТ. ЧИСТИНА ДЕН

Ерве Жонкур јаде од конзерва.

Од зад него на коњ се појавува еден ЧОВЕК ВО ЦРНО.

Ерве Жонкур се врти. Човекот застанува и му дава знак да тргне по него.

Ерве набрзина се собира, се качува на коњот и тргнува по човекот.

Човекот застанува блиску до него со коњот и со црна марама му ги врзува очите. Ерве не се противи.

Човекот ги зема уздите на коњот и го води.

26 ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве Жонкур и Човекот во црно во галоп пристигнуваат во едно село.

Човекот во црно ги запира коњите и му ги одврзува очите на Ерве.

Наоколу има многу луѓе.

Човекот го поведува Ерве со себе.

Луѓето го загледуваат Ерве.

Стигнуваат до влезот на една колиба.

27 ЕНТ. КОЛИБА ДЕН

Ерве сам влегува во колебата.

Внатре има ДРУГ ЧОВЕК со црн свilen вел на лицето, кој му подава пет табли јајца.

Ерве ги погледнува на светлина и од торбата вади едно кесе со златници.

Му го дава на човекот.

Човекот го отвара, вади неколку со рака и му климнува на Ерве со глава.

Ерве излегува.

28 ЕКСТ. ПРЕД КОЛИБАТА ДЕН

Ерве го јавнува коњот и се упатува кон излезот на селото.

Кога ќе ја одмине и последната куќа од селото, ЕДЕН ЧОВЕК го стигнува и го приморува да застане. Според гестовите кои ги прави човекот Ерве разбира дека треба да се врати во селото.

Тргуваат назад.

29 ЕКСТ. ПРЕД ГОЛЕМА КУЌА ДЕН

Ерве и Човекот застануваат пред една куќа која се дели од другите.

На прв поглед може да се претпостави дека тука живее главниот во селото.

Бочно од вратата се надзира огромен кафез, со многу егзотични птици.

Ерве не го забележува.

30 ЕНТ. КУЌАТА НА ХАРА КЕЈ ДЕН

Ерве Жонкур ја тргнува преградата од оризова хартија и влегува во една просторија на чие дно, со прекрстени нозе седи ХАРА КЕЈ, во темна туника, без накит. Единствен видлив знак на неговата моќ е една ЖЕНА СО ОЧИ КОИ НЕМААТ ИСТОЧЕН ОБЛИК, облечена во широка црвена наметка, која се разлива насекаде наоколу, како неподвижно лежи во неговиот скут со затворени очи.

Ерве Жонкур прави неколку чекори и на знак на ХАРА КЕЈ седнува наспроти него.

ХАРА КЕЈ:

(на француски со отежнати вокали)
Обидете се да ми објасните кој сте.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Француз сум. Учев воена академија, но почнав да се занимавам со одгледување на свилени буби. Често патувам...

Лачината на тонот се намалува кај Ерве Жонкур, но сликата останува како тој зборува.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

На најтаинствениот човек во Јапонија, господарот на се она што човек успева да го однесе од тој остров, Ерве Жонкур, се обиде да му раскаже кој е. Инстинктивно ја отфрли предострожноста и без обиколување му ја раскажа целата вистина, ништо не додавајќи, ниту исфрлајќи.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Ги обожавам делфините. Секогаш кога одам кон Африка тие го пратат бродот. Женет сум, жена ми се вика Елен. Кога патувам, таа останува сама во Лавилдје.

Додека Ерве Жонкур зборува Жена-та со очи кои немаат источен облик, ненадејно ги отвара очите.

Ерве не престанува со приказната, но нагонски го спушта погледот на неа.

Погледите им се сретнуваат.

Хара Кеј слуша сосема задлабочен во приказната.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Лавилдје е место каде цветаа дудинките и се мириса на нив. Оваа година нашите јајца ги фати болест и сите се неплодни. Ако не купам од овде тоа ќе значи крај на благосостојбата во Лавилдје.

Жена-та со очи кои немаат источен облик ја подига главата, ја подава раката кон шољите чај, ја зема шољата на Ерве ја врти и се напива од местото од каде што тој пиел. Потоа спокојно ја враќа на место, ја спушта главата и продолжува упорно да го гледа.

Хара Кеј одеднаш климнува со главата.

Ерве Жонкур престанува да зборува.

Ја зема шољата чај, ја врти и се напива од местото од каде пиеше Жена-та со очи кои немаат источен облик.

ХАРА КЕЈ:

Ако сакате, ќе ми биде драго повторно да ве видам. Јајцата кои ги имате кај себе се рибји, речиси се безвредни.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Знам.

ХАРА КЕЈ:

Затоа ли плативте со лажно злато?

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Го платив она што го купив.

ХАРА КЕЈ:

Кога ќе излезете одовде ќе го добиете тоа што ви треба.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Кога ќе излезам жив од островов, ќе го добиете она што ви следува. Го имате мојот збор.

Ерве, без да дочека одговор станува, се враќа неколку чекори наназад се поклонува и излегува.

31. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве излегува од куќата на Хара Кеј.

Се приближува до коњот со намера да се качи, но здогледува бунар на средината на селото.

Го товари коњот, разгледува наоколу и се упатува кон бунарот.

Пије вода.

Се враќа назад кон коњот.

На седлото на коњот наоѓа голем црвен цвет.

Го зема, го мириснува и се качува на коњот.

Погледнува кон куќата на Хара Кеј и на еден прозорец ја гледа Жена-та со очи кои немаат источен облик.

Се гледаат се додека тој не ја одмине куќата.

Го мириснува цветот.

Заминува во галоп.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Те сонувам! Дојди си...

32. ЕКСТ. ЖЕЛЕЗНИЧКА СТАНИЦА ДЕН

Многу луѓе.

Некои се симнуваат, некои се качуваат во воз.

Од еден воз се симнува Ерве Жонкур. Во рацете носи куфери.

Се извлекува од гужвата и излегува на улица.

Дига рака и доаѓа кочија.

Ерве се качува во кочијата.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Лавилдје.

Кочијата тргнува.

33. ЕКСТ. УЛИЦА ЛАВИЛДЈЕ ДЕН

Кочијата запира на почетокот на улицата, Ерве се симнува и зачекорува пешки, по замислена линија.

Тој застанува пред вратата на Балдабју, го прегрнува, му ги подава јајцата и продолжува по патот.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Првата недела од април, во времето на Големата миса, Ерве стигна пред вратите на Лавилдје, се симна од кочијата и тргна пешки, броејќи ги чекорите, а секој од нив имаше свое име, за никогаш да не ги заборава.

34. ЕКСТ. ПРЕД КУЌАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР ДЕН

Ерве Жонкур влегува во дворот, доаѓа до прагот, само што посегнува по кваката, Елен ја отвара вратата и му се фрла во прегратка.

Силно се гушкаат.

35. ЕНТ, КУЌА ДЕН

Гушкајќи се влегуваат во ходникот.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Ти донесов подарок.

И го подава подарокот.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Ќе ти се допадне.

Елен го одвиткува и вади свилена црвена туника.

ЕЛЕН:
Првапат гледам нешто волку меко.

Додека се милува до туниката по лицето, Ерве и ја трга прерамката и почнува да ја бакнува по вратот.

36. ЕНТ СПАЛНА СОБА НОЌ

Ерве и Елен лежат во брачен кревет. Гледаат во таванот, како што најчесто прават малите деца додека си раскажуваат.

ЕЛЕН:
Како изгледа крајот на светот?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Црвено.

ЕЛЕН:
Што ќе правиме од утре?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Парк, наш парк и ќе го насадам со јапонски цветови. Црвени.

ЕЛЕН:
Парк?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Утре ќе купам земја.

ЕЛЕН:
Мислам дека Балдабју има
изненадување за тебе?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Какво?

ЕЛЕН:
Балдабјовско, ќе видиш утре.

37. ЕКСТ. ОГРОМНА ГРАДИНА ДЕН

Од едната страна има мала црквичка, а пред неа стрелка св. Агнеза.

Од другата, група мајстори, Ерве и Балдабју стојат и нешто разговараат.

До Балдабју стои БЕНИТЕС, архитект.

БАЛДАБЈУ:

Значи манастир, не со песок, туку во средината со градина и ако може, на влезот глави од делфини, наместо бикови.

Ерве се наемвнува под мустаќ.

БЕНИТАС:

Делфин, сињор!?

БАЛДАБЈУ:

Да не не знаеш како изгледа таа риба, Бенитас?

Бенитас го погледнува Ерве, тој ги крева рамениците и со чудење на лицето.

38. ЕКСТ. ОГРОМНА ГРАДИНА ДЕН

ДВЕ - ТРИ ЖЕНИ, наемни работници уредуваат зелена површина.

Ерве Жонкур и Елен, прегрнати се прибилжуваат, чекорејќи по тревата.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Добро е, нели?

ЕЛЕН:

Убаво, а какви се тие црвени јапонски цветови?

Ерве од внатрешниот џеб го вади црвениот цвет, сега веќе овенат.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Вакви.

Елен само климнува и ја врти главата на друга страна.

39. ЕНТ. КУЌАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР НОЌ

Дневната соба.

На трпезариска маса се собрани Елен, Ерве, Балдабју и уште НЕКОЛКУ НЕПОЗНАТИ, пријатели на Ерве.

На масата има торта и многу шампањ.

Балдабју станува со чаша шампањ во рака.

БАЛДАБЈУ:

Ти завидувам на годините ... прво, и второ... ти посакувам една приватна железница... за да одиш брзо и уште побрзо да се вракаш... Ја имаш најубавата жена на светот... И Среќен ти роденден... И толку.

Ја пие чашата на екс, по него сите наздравуваат и пијат. Сите се насмевнуваат на неспретната, а симпатична здравица.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

На 4 септември 1862 наполни 33 години. Првиот ден од Октомври, Балдабју реши, Ерве да замине повторно за Јапонија.

40. ЕКСТ. ЖЕЛЕЗНИЧКА СТАНИЦА ДЕН

Елен и Балдабју го испраќаат Ерве на воз.

БАЛДАБЈУ:

Го тепав, мамето негово, нерамна битка, штета што недојде вчера. Ке се гордееше со мене. Кога разбив, три во три влегоа, каква геометрија, али едно време тој зема сила... Ене го возот.

Ерве силно ја прегрнува Елен и ја бакнува во челото.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

(на Елен) Од ништо да не се плашиш.

Ерве му ја стегнува раката на Балдабју и со другата го прегрнува.

ЕРВЕ ЧОНКУР:

Не заборавај дека навивам за
Сакатиот.

Ерве ги зема куферите и се упатува кон возот, кој штотуку пристигнува на станицата.

Се турка во гужвата и влегува во возот.

На влезот се врти назад и им мафнува на Елен и Балдабју.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Балдабју секогаш играше сам против
себе. Здравите против сакатите.
Правеше еден нормален удар, а потоа
друг служејќи се само со една рака.
Необични партии.

41. ЕКСТ. ТЕК ПОКРАЈ РЕКА ДЕН

Ерве на коњ се симнува по стрмен предел, покрај река. Бара pogodно место и ја минува реката.

Од другата страна заминува во галоп.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Посакувам да јавам со тебе, како
некогаш порано...

42. ЕКСТ. ПРИПРАВЕНО ПРИСТАНИШТЕ НОЌ

До пристаништето се приближува мал криумчарски брод.

Ерве Жонкур стои на брегот.

Во бродот има 4-5 МАЖИ.

Ерве Жонкур ја вади шапката.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

(на Јапонски)

Добровечер.

Луѓето отпоздравуваат и со раката му даваат знак да се качи.

Ерве се качува и на еден од нив му подава мало кесе со пари.

Тој му го фрла на другиот.

Ерве се сместува. Бродот тргнува.

43. ЕКСТ. ШИРАКАВА ДЕН

Ерве Жонкур на коњ минува низ местото.

44. ЕКСТ. ЧИСТИНА НОЌ

Ерве дојавува на една чистина, на која има само едно дрво.

Го врзува коњот за дрвото.

Ја вади вреќата за спиење, собира неколку гранчиња на едно место, пали оган и седнува на еден камен.

Пали цигара и длабоко вовлекува.

45. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве и Човекот во црно во галоп пристигнуваат во селото.

Застануваат, Човекот му ги одврзува очите.

46. ЕКСТ. ШУМСКО ПАТЧЕ ДЕН

Ерве и едно мало ДЕВОЈЧЕ, Јапонка, се движат по пат обраснат со разни растенија.

Двојчето оди малку пред него и едвај влечка еден негов куфер.

Повремено застанува и со рака му дава знак да ја следи. Тие стигнуваат до едно место каде патчето скршнува.

Таа застанува и му дава знак да продолжи сам.

Ерве продолжува.

47. ЕКСТ. БРЕГ НА ЕЗЕРО ДЕН

48.

На брегот на езерото седат Хара Кеј и Жена-та со очи кои немаат источен облик.

Хара Кеј без да се сврти:

ХАРА КЕЈ:
Мојот француски пријател!

Ерве Жонкур се приближува и се поклонува.

Двајцата отпоздравуваат.

Ерве, на знак на Хара Кеј, седнува до него.

ХАРА КЕЈ:
Како патувавте?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Безбедно.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Со саати, седејќи еден покрај друг,
разговараа и молчеа, како стари добри
пријатели.

49. ЕКСТ. БРЕГ НА ЕЗЕРО СТЕМНУВАЊЕ

Хара Кеј, Ерве и Жена-та со очи кои немаат источен облик седат. Ерве и Хара Кеј разговараат.

Стануваат и се упатуваат кон патчето.

Хара Кеј оди напред, зад него жената, по неа Ерве. Жена-та со очи кои немаат источен облик, сосема покрај туниката, намерно испушта една бела ракавица.

Ерве се наведнува, ја зема и ја става в рака.

50. ЕКСТ. УЛИЦА НОЌ

Ерве и ЧЕСТВОРИЦА СЛУГИ се движат кон една голема и многу светла куќа.

Слугите му го носат багажот и одат околу него.

Еден од слугите му ја отвара вратата од куќата и се поклонува.

51. ЕНТ. КУЌА ВО ЈАПОНИЈА НОЌ

Ерве со слугите влегува во куќата.

Таму го пречекува една ЖЕНА-СЛУГА, која со знак го поведува низ собите на куќата.

52. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА НОЌ

Европски уредена соба, слугите му ги оставаат работите.

Сите се поклонуваат и излегуваат. Ерве останува сам.

Од еден од куферите вади пижами и пешкир. Само што почнува да се соблекува на вратата тропнува некој.

Тој отвара и Жена-слуга му нуди бањарка и му покажува да тргне пред неа.

Ерве тргнува.

52. ЕНТ. СОБА ЗА КАПЕЊЕ НОЌ

ДВЕ ЖЕНИ чекаат.

Влегуваат Ерве и Жена-слуга.

Ерве се соблекува скроз гол и легнува на една даска.

Жените почнуваат да го поливаат со вода и да го мијат со свилени марами и го масираат.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Во секоја мисла сум со тебе.
Посакувам да сум таму, посакувам да
си тука, посакувам да сме негде или
нигде... Само да си околу...

53. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА ДЕН

Утро.

Ерве се буди. Седнува на креветот.

Оди до прозорецот и ги трга завесите. Во собата влегува сонце.

Ерве гледа низ прозорецот.

Низ селото минува ЕДЕН БЕЛЕЦ.

Зад него НЕКОЛКУ ЛУЃЕ носат сандуци.

54. ЕКСТ. ТРЕМ ПРЕД КУЌА ВО ЈАПОНИЈА ДЕН

Ерве стои на прагот на куќата и разгледува наоколу.

По улицата минува белец-АНГЛИЧАНЕЦ.

Англичанецот го забележува Ерве и го поздравува на англиски јазик.

Ерве климнува со главата, во знак на поздрав.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Што продавате господине?

АНГЛИЧАНЕЦОТ:
Оружје, monsieur. А вие?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Јас купувам. Свилени буби.

Англичанецот поздравува со капата и заминува.

55. ЕКСТ. КУЌА ВО ЈАПОНИЈА НОЌ

Ерве и Англичанецот вечераат.

АНГЛИЧАНЕЦОТ:
После осум години човек веќе се чувствува како полујапонец.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Дали познавате една жена со очи кои немаат источен облик? Млада. Мислам дека е Европејка. Бела. Живее овде.

АНГЛИЧАНЕЦОТ:
Нема бели жени во Јапонија. Не
постои ниедна бела жена во Јапонија.

Ерве ја дига чашата. Наздравуваат.

56. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА НОЌ

Темница. Светлина само од месечина.

Ерве лежи во креветот.

Во раката го држи и го гледа црвениот цвет сега само една фосилна гранка која некогаш била цвет.

Го остава на масичката до него и се врти на другата страна.

57. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве се движи низ селото.

Отспротива Англичанецот си заминува со голем куфер (со злато).

Ерве и Англичанецот си мавнуваат.

58. ЕКСТ. ПРЕД КУЌАТА НА ХАРА КЕЈ ДЕН

Ерве Жонкур доаѓа и застанува пред куќата на Хара Кеј.

Хара Кеј излегува.

ХАРА КЕЈ:
Штотуку тргнав кај вас.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Ве преварив.

ХАРА КЕЈ:
Дојдете со мене имам да ви покажам
нешто.

Тргуваат низ една мала шума и излегуваат на една висорамнина. На небото има птици со големи азурни крила.

ХАРА КЕЈ:

Тукашниот народ ги набљудува како летаат, и во нивниот лет ја чита судбината.

Ерве клима со главата, гледајќи во небото со раката над очите.

ХАРА КЕЈ:

Кога бев дете татко ми ме доведе на место како ова, ми даде лак и стрела и ми нареди на стрелам. Јас го послушав, и една голема птица со азурни крила падна на земјата како камен. Ичитај го летот на стрелата, ако сакаш да ја дознаеш својата судбина, ми рече татко ми.

Птиците летаа по целото небо.

Ерве покрај ногата забележува црвен цвет.

Се наведнува да го скине.

ХАРА КЕЈ:

Тоа е цвет на љубовта, многу редок ... како љубовта.

Ерве го слуша без да ја подигне главата.

Хара Кеј само го допира со раката.

Ерве се исправа.

Се вртат и тргнуваат наназад.

59. ЕКСТ. ПРЕД КУЌАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР ДЕН

Ерве стои на прагот.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Догледање.

Хара Кеј само му мафнува со раката и продолжува да оди со бавен, но стабилен чекор. Кога веќе го одминува Ерве му довикнува:

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Кога ќе ми кажете која е онаа девојка?

Хара Кеј продолжува да оди со истото темпо без да одговори ниту да се заврти.

60. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА ДЕН

Ерве во собата си ги пакува работите.

Вратата е отворена. По малиот ходник близу собата поминува Жената-слуга.

Таа случајно ја врти главата и гледа дека Ерве се пакува. Таа се сепнува и со брзи чекори влегува во собата. Таа не му дозволува на Ерве сам да се пакува.

Со гестови тој и објаснува дека сака сам да се пакува.

Таа го моли да му помогне.

Тој и дозволува.

Си го зема новчаникот и излегува од собата.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Ми треба љубов - ми требаш ти.

61. ЕНТ. ХОДНИК ОД КУЌА ВО ЈАПОНИЈА ДЕН

Ерве Жонкир се среќава со ЕДЕН СЛУГА кој му се поклонува.

Понатака се среќава со ДРУГ СЛУГА кој му ја отвара вратата и тргнува по него.

62. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве се шета и го разгледува селото.

Друг-иот слуга постојано оди на десетина чекори зад него.

Ерве Жонкур скривнува по мали улички и се разминува со различни луѓе.

ТРИ ДЕЦА кои си играат. Кога мунува Ерве застануваат и со љубопитство го гледаат.

МАЖИ кои стојат покрај една мала куќа се поклонуваат.

ЕДНА ДЕВОЈКА која носи вода, од под велот му се насмевнува.

Ерве Жонкур стигнува до куќата на Хара Кеј.

Застанува пред циновскиот кафез полн со егзотични птици. Ерве се приближува до кафезот и со огромно љубопитство го гледа. Во него има преку 2000 различни птици, во најубави и најегзотични бои.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Како од соништата.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Луѓето од исток, за да ги наградат своите љубовници за верноста, не практикувале да им поклонуваат накит: туку најпрефинети птици, божествено убави.

Ерве отстапува неколку чекори, и гледа во куќата. Таму се чувствува живот, но тивок како сенка. Единствено што се гледа се сенките на слугите кои се движат нив куќата.

Ја подига главата кон еден прозорец, и таму забележува бела ракавица.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Тоа како да не беше живот: ако за ова воопшто постоеше име, тоа би било: театар.

Ерве ја наведнива главата, и гледајќи в земја, тргнува со брз чекор кон неговата куќа.

63. ЕНТ. ГОЛЕНА СПАЛНА СОБА Ќ ДЕН

Ерве си влегува во собата.

Веднаш зад него се појавува Жена слуга, со бањарка.

Тој станува и тргнува по неа.

64. ЕНТ. СОБА ЗА КАПЕЊЕ ДЕН

Ерве сосема гол лежи на даската.

Две жени му ги покриваат очите со марама.

Влегува Жената со очи кои немаат источен облик, со вел на лицето.

Ерве ја пружа раката да ја тргне марамата, таа му ја запира. Тој не се противи.

Двете жени си заминуваат.

Жената со очи кои немаат источен облик почнува да го полива со вода и да го брише со свилени марами.

Нејзиниот свилен вел се допира за неговото тело.

Нејзините раце се движат по цело негово тело.

Тој неподвижно лежи. Апсолутна тишина.

Се слуша само водата која паѓа на камениот под.

Жената со очи кои немаат источен облик еротски го милува по телото. Повремено му ги милува усните.

Жената со очи кои немаат источен облик станува.

Тој не се помрдува.

Жената со очи кои немаат источен облик со пешкир си ги брише рацете и од еден џеп вади мало ливче хартија.

Ливчето му го става в рака.

Жената со очи кои немаат источен облик заминува.

Ерве седи во тишината, неподвижен. По неколку мига ја тргнува мократа марама од лицето.

Просторијата е во полумрак.

Станува го погледнува ливчето, си го става кимоното, се облекува и излегува.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Сношти сонував поле со црвени цветови
и ти беше меѓу нив. Те беа прегрнале и
во прегратката те заробиле.

65. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА НОЌ

Ерве сосема гол лежи во својот кревет. Во рацете го држи и го гледа ливчето. Неколку јапонски букви. До него има мала комода на која стои лампа со свеќа. Светлината е слаба.

66. ЕКСТ. ПРЕД КУЌАТА ВО ЈАПОНИЈА ДЕН

Многу рано наутро.

Цело село спие, само неговите поспани слуги стојат на прагот.

Ерве го спрема коњот. Со поклонува, се качува на коњот и тргнува.

По улиците нема никој. Двајца од слугите на големо растојание одат по него.

67. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве на коњ поминува покрај куќата на Хара Кеј.

Ерве се загледува во прозорецот над кафезот.

Ерве продолжува.

Само што излегува од селото, го забавува коњот, скршнува од патеката и одбира едно место од кое се гледа куќата на Хара Кеј.

Се симнува од коњот и седнува меѓу грмушките.

Долго време останува неподвижен со поглед вперен во куќата на Хара Кеј.

67. ЕКСТ. КРИУМЧАРСКИ БРОД ДЕН

Ерве замислен со носталгичен израз на лицето седи на бродче на кое пишува Такаоки.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Со нетрпение чекам да се вратиш,
Јануар е, далеку е Април.

68. ЕКСТ. ПОКРАЈ ЕЗЕРО ДЕН

Езерото е замрзнато покрај брегот. Се е затрупано со снег.

Ерве на јава на коњ облечен во руска бунда и шубара.

68. ЕКСТ. УЛИЦА ВО ЛАВИЛДЈЕ ДЕН

Ерве во кочија.

Од прозорецот на кочијата Ерве гледа надвор.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Првата недела на Април, во времето на големата миса, Ерве по три месеци пат од Исток кон Запад, стигна во Лавилдје.

69. ЕНТ. СОБА ДЕН

Елен е во дневната соба.

Ерве влегува во дневната соба.

Елен силно го гушка.

ЕЛЕН:

Се врати!

70. ЕНТ. РАБОТНА СОБА ДЕН

Ерве седи на својата работна маса. Замислен е. Во раката го држи ливчето.

Елен без тропање се втурнува во вратата, тој набрзина го сокрива ливчето.

Елен се доближува до него. Го бакнува/

ЕЛЕН:

Дојдов да те бакнам.

Елен погледнува на бирото каде што вири еден крај од ливчето, со јапонска буква.

ЕЛЕН:

Вечерата ќе биде за десетина минути.

Елен излегува.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Ерве Жонкур издржа 40 дена. 41-от се
предаде.

Ерве го врти ливчето во раце.

Решително станува од масата, го зема палтото и излегува низ вратата.

71. ЕНТ. КАФЕ ВЕРДУН ДЕН

Балдабју игра билијард сам со себе.

Ерве влегува во кафе-то.

Ерве се приближува до масата и го гледа потегот што го игра Балдабју.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Балдабју, морам да најдам овде некој
кој знае да чита јапонски.

БАЛДАБЈУ:
Прашај го Ерве Жонкур, тој се знае.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Што сакаш да кажеш?

БАЛДАБЈУ:
Ти си тој што овде е јапонец.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Сеедно, ништо не разбирам.

БАЛДАБЈУ:
Тогаш ти останува Мадам Бланш. Таа
има продавница со матерјали во Нем.
Над неа е јавна куќа. И тоа е најзино.
Многу е богата. Јапонка е.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Јапонка? А откаде таа овде?

БАЛДАБЈУ:
Не ја прашувај тоа, ако и бараш услуга.

72. ЕНТ. ТРЕМ ПРЕД КУЌАТА АН ЕРВЕ ЖОНКУР НОЌ

Елен на тремот на клацкалката чита книга. Пред неа е запалено свеќа.

Пламенот се помрднува на благиот ветар.

Ерве Жонкур излегува на тремот.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Одам да си легнам, утре рано одам на пат во Ним, имам некоја работа.... До вечерта ќе си дојдам.

Елен климнува со главата во знак дека слушнала.

73. ЕКСТ. УЛИЦА ВО НИМ ДЕН

Дождлив ден.

Ерве се движи по една улица и се загледува по адресите.

На една поголема куќа од која првиот спрат е продавница пишува Rue Moskat 12. Ерве влегува во куќата.

74. ЕНТ. КУЌА ВО НИМ ДЕН

По тесни скалички Ерве се качува во добро уреден салон.

Во еден кош има пијано и ПИЈАНИСТ кој свири.

Му се приближува ЕДНА ДЕВОЈКА.

ДЕВОЈКАТА:

Повелете.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Би сакал да ја видам Мадам Бланш.

ДЕВОЈКАТА:

Причекајте.

Ерве седнува на едно сепаре.

КЕЛНЕРОТ му носи коњак.

По извесно време доаѓа Девојката.

ДЕВОЈКАТА:
Мадам Бланш ве чека во сината соба.

Ерве се упатува кон вратата. Чукнува и влегува.

75. ЕНТ. СИНА СОБА ДЕН

МАДАМ БЛАНШ седи во голема фотелја. Облечена е во кимоно беспрекорно бело. На прстите наместо прстени носи ситни цветови - сини.

МАДАМ БЛАНШ:
Зошто мислите дека сте толку богати
за да можете со мене во кревет?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Дојдов кај вас да ве замолам за една
услуга. Цената не е битна. Морам да
дознаам што пишува тука. Ве молам,
madame.

Мадам Бланш го зема ливчето, го отвара и прочитува.

МАДАМ БЛАНШ:
Вратете се или ќе умрам.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Благодарам.

Се врти да си оди. Од паричникот вади пари и сака да ги остави на масата.

МАДАМ БЛАНШ:
Заборавите.

Ерве Жонкур за момент негодува.

МАДАМ БЛАНШ:

Не зборувам за парите. Зборувам за таа жена. Заборавете ја. Нема да умре и вие тоа го знаете.

Ерве ги остава парите на масата.

76. ЕНТ.КУЌАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР ДЕН

Ерве и Елен.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
В Недела, тргнуваме за Рим

ЕЛЕН:
Го сакам Рим.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Елен беше уверена дека на едно така убаво место ќе успеат да зачнат потомок, што залудно го исчкуваа со години. Заедно одлучија дека ќе биде момче и ќе се вика Филип.

77. ЕНТ. ВЕРДУН КАФЕ НОЌ

Не една округла маса седат Ерве Жонкур, Балдабју и Петмина Производители.

Пред нив има пијалок.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
На почетокот на Септември, одгледувачите на свилени буби од Лавилдје се состанаа да се договорат што ќе прават.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Владата во Ним испрати еден млад биолог, со задача да ја проучи болеста која ги уништува јајцата произведени во Франција. Името му е Луј Пастер.

БАЛДАБЈУ:
Францускиот конзулат, неодамна основан во Јокохама, ни испрати предупредување дека во ова време не треба да се впуштаме во трговски потфати со островот, советувајќи да се почекаат подобри времиња.

ПРОИЗВОДИТЕЛ 1:

Дали тоа значи дека треба да се задоволиме со јајцата од увозниците?

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Од Јапонија стигнуваа вести за претстојната граѓанска војна, која ја заговараше онаа сила која се противеше на влезот на странците во земјата.

БАЛДАБЈУ:

Ерве што мислиш ти?

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Одлучи ти Балдабју.

78. ЕНТ. КУПЕ НОЌ

Ерве седи до прозорецот и гледа низ него.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Ерве Жонкур замина за Јапонија во почетокот на Октомври.

78. ЕКСТ. БРЕГ НА ЕЗЕРО ДЕН

Ерве јава на коњ. Прелетуваат птици.

79. ЕКСТ. ТЕК НА РЕКА ДЕН

Ерве на коњ се симнува по еден стрмен дел покрај река.

Наоѓа плиток дел и ја прегазува реката.

Од другата страна продолжува во галоп.

80. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве влегува на коњ во селото.

ДВАЈЦА СЛУГИ го пречекуваат на самиот влез.

Еден ги зема уздите од коњот, друг му го подзема куферот.

Се движат низ селото.

81. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве со слугите приближуваат кон една куќа која се наоѓа на самиот крај на селото.

Вратата се отвара сите влегуваат.

82. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА ДЕН

Ерве се сместува во една соба.

Еден слуга му го носи куферот, а тој веднаш се упатува кон прозорецот. Ја трга завесата и токму отспротива ја гледа куќата на Хара Кеј.

Слугата излегува.

Оддеднаш тој забележува како небот над куќата на Хара Кеј се исполнува со илјадници шарени птици, кои летаат во сите правци.

Воздухот се исполнува со буката што ја прават птиците.

Ерве Жонкур се насмевнува.

83. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

84.

Ерве се движи по една улица. Како оди по улицата, така гледа како луѓето ги бркаат птиците на Хара Кеј од крововите, дрвата, чешмите.

Стигнува до куќата на Хара Кеј.

Кафезот е сосема празен со отворена врата.

Пред него, со грб свртена, стои една жена. Тоа е Жената-та со очи кои немаат источен облик.

Ерве Жонкур продолжува да оди не вртејќи се наоколу.

Откако ќе ја одмине ја погледнува и застанува.

Тој се доближува до неа, ја испружува раката и на дланката се гледа ливчето свиткано на четири. Таа ги става своите врз неговите раце, ги држи така извесно време и потоа ги повлекува стегалќи го во рацете ливчето.

Во тој момент на вратата се појавува Хара Кеј.

ХАРА КЕЈ:
Добродојдовте, мој француски
пријателу.

Застанува пред вратата на кафезот и гледа.

ХАРА КЕЈ:
Ќе се вратат. Тешко е да одолееш на
искушението да не се вратиш, зар не?
Дојдете.

Ерве тргнува по него, се врти кон неа и се поклонува.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Се надевам дека повторно ќе ве видам.

ХАРА КЕЈ:
Не го разбира вашиот јазик. Дојдете.

85. ЕНТ. КУКАТА НА ХАРА КЕЈ НОЌ

Забава во куката на Хара Кеј.

Меѓу другите е поканет и Ерве Жонкур.

Се пие саке, се пуши од долгнавести лулиња.

Настапуваат акробати и еден комедијант кој имитира луѓе и животни, на чии точки луѓето се смејат.

ТРИ ПОСТАРИ ЖЕНИ свират на инструменти, насмеани.

Хара Кеј седи на почесното место, облечен во црно. Нозете му се боси.

Во свилена хаљина покрај него седи Жената со очо кои немаат источен облик.

Ерве Жонкур е на спротивната страна помеѓу многу ЖЕНИ.

Го бара нејзиниот погледм. Го сретнува.

Станува, со извинување се отрга од една жена, се поклонува, ја погледнува неа и си заминува.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Те разбираам, тоа што го правиш не е
грешно, ти си само на работа, грешна е

само мојата мисла дека не си само мој,
верувам дека е грешна.

86. ЕКСТ. СЕЛО НОЌ

Темнина. Само месечината давасветлина. Сосема празно.

Ерве шета низ селото.

По обиколката се упатува кон куќата.

86. ЕНТ. КУЌА ВО ЈАПОНИЈА НОЌ

Ерве влегува во куќата.

Се упатува кон својата соба.

Влегува, во собата има две жени. Се вртата кон него.

Жената со очи кои немаат источен облик и една ПОМЛАДА.

Жената со очи кои немаат источен облик му приоѓа, ја зема неговата рака, ја принесува до лицето, нежно ја допира со устата, и потоа цврсто стегнувајќи ја, ја положува на градата на помладата жена која стои покрај неа, и ја задржува така неколку мига, за да не се тргне. Потоа ја одвојува својата рака, исчекорува наназад, ја зема светилката, стои неколку мига загледана во очите на Ерве и излегува од собата.

87. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА НОЌ

Ерве и Помладата жена нежно и долго водат љубов.

88. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА МУГРА

Ерве и Помладата жена спијат. Помладата жена се буди. Разгледува низ собата. Си го наоѓа белото кимоно и тивко излегува од собата.

Ерве продолжува да спие.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Повторно го сонував црвените полиња.
Црвенилото ме гуши, ме плаши, те
гледам како тонеш во нив.

89. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Ерве трча меѓу луѓето кон куќата на Хара Кеј.
 Поминува покрај празниот кафез.
 На влезот на куќата петмина слуги го запираат.
 Тие со гестови му кажуваат дека нема никој.
 Тој погледнува на прозорот, таму стои белата ракавица.
 Ерве ја наведнува главата и тргнува назад.

90. ЕНТ. ГОЛЕМА СПАЛНА СОБА ДЕН

Ерве низ прозорецот гледа во куќата на Хара Кеј. Се изгледа пусто, ништо не мрда.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
 Ерве Жонкур уште два дена чекаше на
 било каков знак. Потоа тргна на пат.

91. ЕКСТ. ПРЕД КУЌАТА ВО ЈАПОНИЈА ДЕН

Ерве го спрема коњот.
 Застанува, пали цигара и чека.
 Од далечината се појавува еден човек во црно.
 Кога се приближува тој му ги подава таблите со јајца.
 Ерве вади една и ја разгледува на сонцето. Му плаќа.
 Човекот си заминува.
 Ерве го јавнува коњот и се губи во далечината.

92. ЕКСТ. УЛИЦА ВО ЛАВИЛДЈЕ ДЕН

Ерве пристигнува во Лавилдје со кочија.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Повторно дојде Април и Ерве стигна
во Лавилдје.

93. ЕКСТ. ПРЕД КУЌАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР ДЕН

Кочијата запира пред куќата на Ерве.

Елен го чека на прозорецот.

Ерве неколку минути седи во кочијата.

Потоа ја отвара вратата и со тежок и бавен чекор се упатува дома.

Се прегрнуваат со Елен.

94. ЕНТ. КАФЕ ВЕРДУН НОЌ

Балдабју игра билијард и пуши пура.

Ерве му се приближува.

Балдабју без да се сврти:

БАЛДАБЈУ:
Те чекав утрово.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Стигнав утрово.

БАЛДАБЈУ:
Ја видов кочијата.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Како се држи Сакатиот.

БАЛДАБЈУ:
Не може со Здравиот. Ја виде ли
војната?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Не таа што ја очекував.

БАЛДАБЈУ:
(на келнерот)
Момче, две виски.

95. ЕНТ, СПАЛНА СОБА НОЌ

Ерве влегува во спалната.

Елен во темница, но не спие. Ерве е малку поднапиен.

Ерве се соблекува набрзина и грубо ја свртува Елен на грб.

И ги раширува нозете и грубо води љубов.

На Елен почнуваат да и течат солзи од очите и ја врти главата на страна.

Ерве не забележува.

Продолжува. Оргазам.

Тогаш забележува дека Елен не мрда.

Кога ќе ја погледне, таа се обидува да се насмевне.

ЕЛЕН:
Среќна сум што се врати.

96. ЕНТ. КУЌАТА НА ЦИМ БЕРБЕК ДЕН

Стара пуста куќа.

Ерве замислен седи покрај прозорот на клацкалка.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Ерве Жонкур ги предаде јајцата на одгледувачите на свилена буба во Лавилдје. Потоа со денови, не се појави во населбата, пропуштајќи ја дури и секојдневната прошетка до кафето на Вердун.

Балдабју тропнува на вратата и влегува.

БАЛДАБЈУ:
Те барав насекаде .. .. Слушнав дека си ја купил куќава.

Ерве само климнува со главата.

Балдабју седнува до него и ништо не вели.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Дали можеби случајно знаеш зошто
Џин Бербек престанал да зборува?

БАЛДАБЈУ:

Тоа е една од работите што никојпат
не ги кажал.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Можеби животот, понекогаш, така те
прикleshтува, да навистина немаш што
повеќе да кажеш. Ништо засекогаш.

БАЛДАБЈУ:

Можеби секој би занемил во една вака
грозна куќа.

Двајцата молчат, седат и гледаат низ прозорецот.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Ерве Жонкур со денови продолжи да
живее повлечено...

97. ЕНТ. КУЌАТА НА Џ. БЕРБЕК ДЕН

Ерве седи на една многу стара маса за пишување.

Пред него има многу листови. Во рацете држи молив и лењир. Нешто црта.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

... ретко појавувајќи се во населбата и
минувајќи го времето со работа на
проектот на паркот кој кога тогаш
планираше да го доврши. Крајот на
Јули со жена му отпатуваа во Ница, во
една мала вила на брегот на морето.

МОНТАЖНА СЕКВЕНЦА

98. ЕКСТ. БРЕГ ДЕН

Плажа и малку ветар.

Ерве и Елен седат на брегот.

Ерве нешто црта на песокот.

99. ЕКСТ. УЛИЦА ДЕН

Се возат во кочија, се смејат и разгледуваат наоколу.

100. ЕНТ. ХОТЕЛСКА СОБА НОЌ

Ерве и Елен водат љубов.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Поминаа заедно три кратки недели, но
песпрекорно среќни.

101. ЕНТ. КОЧИЈА НОЌ

Монденска кочија.

Ерве и Елен се возат кон центарот на градот.

Кочијата запира пред театарот.

Ерве и Елен убаво облечени се симнуваат од кочијата и влегуваат во театарот.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Од време на време се одвезуваа до
градот на концерт или на некој
монденска забава. Една вечер ја
прифатија поканата на еден
италијански барон.

102. ЕНТ. САЛОН НОЌ

Голема забава. Многу луѓе од високото општество. Алкохол и храна. Сите се смејат и се забавуваат.

Ерве седи на еден шанк и пие. Ја крева главата и отспротива ја забележува Елен како седи покрај еден ПРИВЛЕЧЕН АНГЛИСКИ ЏЕНТЛАМЕН, кој на реверот на смокингот носи венче од сини цветчиња. Тој се навалува и шепнува на Елен нешто на уво, а таа прснува од смеа и смеејќи се ја навалува главата кон Англичанегот и со косата му го допира рамото.

Ерве ги симнува погледот во чашата.

Раката одвај забележливо му се тресе.

Станува од столот и оди во другата просторија, за пушење. Таму на една маса здогледува ЕДЕН ЧОВЕК.

Ерве тетравејќи му се навалува и му вели:

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Морам нешто многу важно да ви кажам, monsieur. Сите ние забегуваме. Сите сме така божествени и сите ние фаќаме кривини.

103. ЕКСТ. ТРЕМ ПРЕД КУКАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР ЗОРА

Мугра, Ерве и Балдабку седат на тремот од куката. Бојата на изгрејсонцето потсеќа на боите во Јапонија.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Повторно дојде Октомври.

БАЛДАБЈУ:

Не е баш некој парк.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Сеуште не сум почнал да го градам, Балдабју.

БАЛДАБЈУ:

А, така. Го запознав тој Пастер. Стварно сила од човек. Знае да разликува болни од здрави јајца. Не знае да ги излечи, нормално, но може да ги одвои здравите. И вели дека триесет посто од тие што ги произведуваме се здрави.

(пали пура)

Велат дека во Јапан избила војна, овој пат вистински. Англичаните и праќаат оружје на владата, А Холанѓаните на бунтовниците. Ќе ги пуштат да се испотепаат, а поле се ќе соберат и ќе си го поделат, Францускиот конзулат само посматра. Се што знаат да направа е да испратат извештај за маскрите и странците заклани како овци. Има ли уште кафе?

Ерве му става кафе.

БАЛДАБЈУ:

Оние двајцана Италијани, Ферери и оној другиот, кој отидоа во кона минатата година... се вартиле со петнаесет илјади рамки јајца, солидни. За еден месец пак ќе одат... ни понудија добра зделка, имаат пристојни цени. Се е осигурано. Тие се сериозни луѓе, зад нив стои цела организација, на половина Европа и продаваат јајца. Сериозни луѓе кога ти велам. Можеби би можеле да се обидеме. Останатите од населбава велат дека е права лудост да те пратиме таму... со обзир на трошокот велат сека е премногу ризично, и тука се во право, тога беше друго, а сега е тешко од таму да се извлече жива глава. Факт е дека тие не сакаат да ги изгубат јајцата, а јас не сакам да те изгубам тебе.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Јас одам во Јапонија Балдабју, ќе купам јајца, и ако е потребно ќе платам со свои пари. Ти треба само да одлучиш дали ќе ви ги продадам вам или не некој друг.

104. ЕКСТ. ПРЕД ЦРКВА ДЕН

Елен излегува од црквата.

Таму ја чека Балдабју. Таа го фаќа под рака како стар пријател.

ЕЛЕН:

Дали е баш неопходно да отпатува, Балдабју?

БАЛДАБЈУ:

Не.

ЕЛЕН:

Зошто тогаш?

БАЛДАБЈУ:

Не можам да го спречам, ако тој сака да оди. Што друго можам да направам освен да му дадам една причина повеќе да се врати.

105. ЕНТ. ВОЗ ДЕН

Ерве седи во еден вагон и гледа како се менуваат пејзажи низ прозорецот.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
 На 10. Октомври 1864. године Ерве
 Жонкур тргна на своето четврто
 патување во Јапонија.

106. ЕНТ. СОБА ДЕН

Куќата на Ерве Жонкур.

Елен пред огледало си го гледа лицето. Не е нашминкана. Убава е.

Некој свони на вратата.

Елен отвара. Балдабју и носи огромен букет со црвено ружи.

Елен се восхитува.

БАЛДАБЈУ:
 Морав да дојдам, ќе овенеа ружите.

ЕЛЕН:
 (со тага во гласот)
 Навикни се поретко да ме гледаш.

БАЛДАБЈУ:
 Попрво би заминал.

ЕЛЕН:
 Кажи дека.../.

БАЛДАБЈУ:
 /Тоа никому не сум му го казал.

Елен ја наведнува главата.

БАЛДАБЈУ:
 Елен... те сакам....

ЕЛЕН:
 Немој...Подобро немој...

БАЛДАБЈУ:
 Го сакаш нели?

Очите и се полнат со солзи, ја врти главата.

БАЛДАБЈУ:
Немој, дојди.

ЕЛЕН:
Те сакам...

Почнува да го бакнува...

БАЛДАБЈУ:
Подобро немој.

ЕЛЕН:
Нема.

БАЛДАБЈУ:
Кога ќе ја снема Јапонија, ќе заминам.

ЕЛЕН:
Остани.

БАЛДАБЈУ:
Не.

ЕЛЕН:
Тогаш збогум.

Почнуваат да водат љубов.

БАЛДАБЈУ:
Збогум.

107. ЕНТ. СПАЛНА СОБА ДЕН

Балдабју спие, а Елен свртена со грб кон него, гледа во подот, и од очите и течат солзи.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
... Мојот бакнеж и твојата рака, еден во друг, врз твојата ... машкост, додека најпосле не те бакнам во срцејто, зашто те посакувам, ќе ја тризнам кожата што чука врз твоето срце, зашто те посакувам, и со срцејто меѓу моите усни ќе бидеш мој, висински, со мојата уста во срцејто ќе бидеш мој за навек, ако не ми веруваш оивори ги очите господине љубен мој и погледни ме,

*ијоа сум јас, ќе може ли некој некогаш
да го избрише овој миџ ијо се
случува, и ова мое тело сега без свила
на него, ивоише раце ијо го
доирааи, маикоси.*

108. ЕКСТ. ШИРИКАВА ДЕН

Ерве стигнува во еден голем Јапонски град.

Се е во неред.

Градот целосно е разрушен и еден гарнизон улогорен помеѓу рушевините.

Ерве го обоколува градот и стигнува до зборното место.

Ерве седнува на еден камен, пали цигара и гледа во зајдисонцето.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Пет дена залудно чекаше да се појави
човекот на Хара Кеј. Во зората,
шестиот ден тргна низ ридовите, кон
север.

Од матарката се напива вода, од една торбица вади неколку мапи почнува да ги разгледува, со прстот исцртува пат по мапата.

Ерве се качува на коњ и тргнува.

109. ЕКСТ. СЕЛО ДЕН

Селото е спалено и разрушено до темел. Нема никој.

Ерве на коњ минува по тоа што претходно беше улица и се загледува во куќите, сега рушвини.

Доаѓа и до куќата на Хара Кеј.

Тоа е една огромна рушевина.

Пред неа се наоѓа кафезот со отворена врата.

Ерве седнува на средината на селото на еден срушен блок, и ја навалува главата на колената. Се стемнува. Ноќта преминува во утрешниот ден.

Ерве седи на истото место, замислен, одсутен.

Одеднаш од зад една рушевина се исправа едно ДЕТЕ на возраст од околу 10 години.

Ерве го погледнува но не реагира.

Детето излегува од зад рушевината и се упатува со бавни чекори кон Ерве.

Застанува на неколку метра од него.

Ерве и Детето се гледаат.

Детето вади нешто од наметката.

Тресејќи се му приоѓа на Ерве.

Ерве ја подава раката.

Детето му подава бела ракавица.

Ерве ја зема и му се насмевнува на детето.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Јас сум Французинот...човекот
Кој купува свила, Французин,
Разбираш? ... ја сум тој.

Детето престанува да се тресе. Се насмевнува. Почнува да зборува брзо, речиси викајќи, и да трча давајќи му на Ерве знак да го прати.

Ерве ја погледнува ракавицата во својата рака, се качува на коњот, со петиците го стиснува во слабините, и тргнува во шумата по детето.

110. ЕКСТ. ВИСОРАМНИНА ДЕН

Детето со прст му покажува на Ерве во котлината пред нив, каде на голема оддалеченост се забележува поворка луѓе кои се движат.

Ерве го зема двогледот и гледа наоружени луѓе, жени и деца, коли, животни кои се движат во колона.

Детето се симнува од коњот, вели нешто на јапонски и оттрчува.

Пред да навлезе во шумата застанува и се свртува кон Ерве.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Патувањето беше убаво.

111. ЕКСТ. КОТЛИНА ДЕН

Ерве на коњ од далеку ја прати поворката.

Го крева двогледот и гледа како застануваат да преспијат.

Од зад грб му излегуваат двајца наоружани луѓе, облечени во црно.

Тие со брзи и нагли движења му го земаат коњот и багажот и го поведуваат со себе.

112. ЕНТ. ШАТОР ДЕН

Ерве го воведуваат во еден шатор. По него влегува Хара Кеј кој не го поздравува, ниту седнува.

ХАРА КЕЈ:
Како стигнавте овдека, Французу?

Ерве не одговара.

ХАРА КЕЈ:
Ве прашав, кој ве доведе овде?

Ерве не одговара.

ХАРА КЕЈ:
Овде нема ништо за вас. Овде е само
војна. И тоа не е ваша војна. Заминете.

Ерве вади една мала кожна торба, ја отвора и ја истура на подот. На подот паѓаат златници.

ЕРВЕ ЖОКУР:
Војната е скапа забава. Потребен сум
ви. А и вие сте ми потребни.

Хара Кеј не го ни погледнува златото на земјата.

Се завртува и излегува.

113. ЕКСТ. ЛОГОР НОЌ

Ерве си легнува да спие пред еден шатор, покрај оган.

Пред другиот шатор се наоѓа празна рикша на чии четири агли висат мали кафези со птици.

Рикшата е прекриена со нежно портокалова свилена покривка.

Ерве ја погледнува и си легнува.

114. ЕКСТ. КОТЛИНА ДЕН

Кога се буди околу себе гледа како селото се спрема за движење.

Станува и долго гледа околу себе.

Гледа наоружани луѓе и деца без солзи.

Гледа беспомошни лица. Здогледува едно дрво покрај патот.

А на една гранка виси, обесено, Детето кое го доведе овдека.

Ерве се приближува и некое време останува неподвижен, гледајќи ги како хипнотизиран.

Потоа го одврзува јажетото, го зема во прегратка телото на детето, го положува на земја и клекнува покрај него.

Ерве Жонкур осетќа како нешто му ја притиска слепоочницата. Тоа е пушка.

ХАРА КЕЈ:

Јапонија е древна земја, знаете?
Нејзиниот закон е древен: во него пишувадека има дванаесет злочини заради кои човек може да биде осуден на смрт. Еден од нив е да се пренесе љубовна порака од својата господарка.

ХАРА КЕЈ:

Тоа е пушка, Французу. Не го дигајте погледот, ве молам.

Ерве ја подига главата.

ХАРА КЕЈ:

Одете, Французу. И никогаш повеќе не се враќајте

113. ЕНТ. КОЧИЈА ДЕН

Ерве седнува во кочијата

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Лавилдје.

Кочијата тргнува.

114. ЕНТ. КУЌАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР ДЕН

Елен стои до прозорецот и ја забележува кочијата како доаѓа од далеку. Се стрчува кон вратата и застанува на тремот.

Ги брише очите и чека.

Гледа како Ерве се симнува од кочијата и се упатува кон неа.

Кога се приближува таа се насмевнува, а тој силно ја прегрнува.

ЕРВЕ ЖИНКУР:
Остани со мене, те молам.

Елен го гушка со солзи.

Ерве и ги брише солзите.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Немој, кажи ми нешто убаво од овде.

ЕЛЕН:
Ти беше мртов и ништо убаво не можеше да се случи.

115. ЕКСТ. ГРАДИНА ПРЕД КУЌАТА НА ЕРВЕ ЖОНКУР НОЌ

Ерве и Елен седат на тревата и разговараат. Изгледаат среќно.

Елен зборува двежејки ги рацете. Тој ја погалува по косата и ја бакнува.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Следниот ден Ерве објави дека конечно ќе изгради парк околу својата куќа.

116. ЕКСТ. ПАРК ДЕН

Пред куќата на Ерве има изградено прекрасен парк.

Во средината на паркот има голем кафез како на Хара Кеј.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Работеа четири месеци. На крајот на септември, паркот беше готов.

Ерве и Балдабју седат на прагот пред куќата и пијат пиво.

БАЛДАБЈУ:
И така ќе мораш некому да му раскажеш, порано или подоцна.

Ерве се загледува во паркот.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Првиот пет кога го видов Хара Кеј, на себе имаше темна туника, седеше со прекрстени нозе, неподвижен, во аголот на собата. Испружена покрај него, со главата во неговиот skut, лежеше една жена. Нејзините очи немаа источњачки облик, и нејзиното лице беше лице на девојче. Дури ни гласот никогаш не и го слушнав. Чуден е тој бол. Да умреш од носталгија за нешто што никогаш нема да го проживееш..

БАЛДАБЈУ:
Зошто е вака ѓаволски ладно?

117. ЕКСТ. ТРЕМ ПРЕД КУЌАТА НА ЕРВЕ Ж'ОНКУР ДЕН

Еден поштар свони ва вратата на Ерве.

Ерве отвара и поштарот му дава еден голем плик.

Ерве го зема и го свртува од задната страна. Таму има јапонски букви.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Шест месеци по неговото враќање во Лавилдје, Ерве Жонкур по пошта доби плик со боја на сенф.

118. ЕНТ. ДНЕВНА СОБА НОЌ

Ерве и Елен.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Изутрина одам во Ним, имам некоја работа.

119. ЕКСТ. УЛИЦА ДЕН

Ерве се движи по улицата. На една поголема куќа од која првиот спрат е продавница пишува Rue Moskat 12.

Ерве влегува во куќата.

119. ЕНТ. КУЌА ВО НИМ - ДЕН

Ерве по тесни скалички се качува во добро уреден салон. Во еден кош има пијано и пијанист кој свири.

Му се приближува Една девојка.

120. ЕНТ. СОБА ДЕН

Мадам Бланш е завалена во фотелја, во бела хаљина.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Дали се сеќавата на мене? Повторно сте ми потребна.

Ерве и го подава писмото.

МАДАМ БЛАНШ:

Јас не го сакам овој јазик, господине. Сакам да го заборавам, и сакам да ја заборавам таа земја и мојот тамошен живот. Ќе ви го прочитам писмово. Ќе го направам тоа, и не сакам пари. Но сакам да ми ветите: никогаш повеќе тоа да не го барате од мене.

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Ви ветувам, мадам.

Мадам Бланш почнува да чита, ние тоа го гледаме без тон, се слуша гласот на нараторот.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Веруваше во зборовите на писмото со боја на семф. Живееше во нив, но воедно и умираше.

МАДАМ БЛАНШ:
*... Твоите очи што го гледаат,
твоите прсти меѓу моите нозе,
твојот јазик на моите усни, ти што
се лизгаи од мене, ти фаќаи моите
колкови ме подигаи и ме пуштаи да
се лизгам по твојата мажност,
полека, ќе може ли некој ова да го
избрише, ти во мене како се движии
бавно, ти гледам твоите очи како
бараат во моите, сакаш да знаеш до
каде да ме болиш, до каде сакаш,
господине љубен мој, нема крај, нема
да заврши, гледаш ли? Никој не ќе
може да го избрише овој миг што се
случува, засекогаш ќе ја зафрлуваи
главата на назад, јачејќи, засекогаш ќе
ти заворам очите одвојувајќи ти
солзите од моите прсти, мојот глас
како се ситоува со твојот, твојата
жестина како ме криш. Доцна е за
бегање, не може да се одолее, мораше
да се случи овој миг, и овој миг е,
верувај ми, господине љубен мој, овој
миг ќе биде, од сега натаму, ќе биде се
до крајот, Ние нема да се видиме
повеќе, господине. Проживејте го
вашој живој настан од мене. И
не колебајте се нишу миг, ако се
работи за вашата среќа, да ја
заборавите оваа жена која сега, без
жалење ви вели збогум.*

Неколку мига таа неподвижно гледа во листовите.

Си собира сите и ги остава на масичката.

Ерве Жонкур не се помрднува.

Мадам Бланш станува, ја гаси ламбата.

Останува само надворешната слаба светлина.

Му приоѓа на Ерве и од прстот го вади венчето со ситни сини цветови, и го остава покрај него.

Излегува.

Ерве останува сам во собата.

По извесно време станува, внимателно ги собира листовите и заминува.

МОНТАЖНА СЕКВЕНЦА

121. ЕКСТ. НЕАПОЛ ДЕН

122. ЕКСТ. МАДРИД ДЕН

123. ЕКСТ. МОНАКО НОЌ

124. ЕКСТ. ЛОНДОН ДЕН

ПРЕКУ:

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Во текот на следните години живееше безгрижен живот на човек во потполност личен од потреби. Секоја година, со својата жена Елен, тргнуваше на некаво патување. Ги видоа Неапол, Рим, Мадрид, Монако, Лондон. Кога ќе се зажелее за тишина се враќаа во Лавилдје.

Ѓ

КРАЈ НА МОНТАЖНА СЕКВЕНЦА

125. ЕНТ. КАФЕ ВЕРДУН ДЕН

Балдабју, веќе подостарен игра билијард сам со себе. Сакатиот тепа. Балдабју негодува.

БАЛДАБЈУ:

Абе ајде!.

Се исправа, ја остава штеката и излегува.

126. ЕКСТ. ЖЕЛЕЗНИЧКА СТАНИЦА ДЕН

Ерве и Елен го испраќаат Балдабју.

Балдабју носи само еден куфер.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Три дена после тоа отпатува. Своите свилари му ги поклони на Ерве.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Не сакам веќе ни да чујам за свила Бајдабју.

БАЛДАБЈУ:

Продај ги идиоте.

Балдабју од далеку го здигледува возот и го спушта куферот на земја.

БАЛДАБЈУ:

Во една прилика запознав еден кој направил цела железница само за себе. А најдобро од се е да ја направел да биде права, стотици километри без ни една, ни една кривина. Постоеше некоја причина, но тоа не го запамтив. Причините никогаш не се памтат. Па, збогум.

Балдабју заминува кон возот, со куферот во раце.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Не му лежеа сериозни приказни. А едно збогум беше и те како сериозна приказна.

Елен се отргнува од Ерве, и потрчува по Балдабју.

Кога стигнува до него го прегрнува, силно и додека го гуша почнува да плаче на глас.

Возот тргнува, Балдабју се качува со трчање.

Возот тргнува и се оддалечува.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Ерве Жонкур за смешни пари му ги продаде двете свилари на еден добар човек по име Мишел Ларио, кој дваесет години, секоја саботна вечер, играше домино со Балдабју, при тоа стално губејќи, со челична постојаност. Имаше три ќерки. Првите две му се викаа Флоранс и Силви. Третата се викаше Агнеза.

127. ЕНТ. СПАЛНА СОБА ДЕН

Зима, Ерве веќе подостарен клечи до сандукот на Елен.

ЧЕТВОРИЦА КРУПНИ МАЖИ влегуваат и го креваат сандукот.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Три години подоцна, зимата 1874, Елен се разболе од некоја вид мозочна треска која ниеден лекар не знаеше да ја објасни, ниту да ја излечи. Умре на почетокот на март, еден дождлив ден.

128. ЕКСТ. ГРОБИШТА ДЕН

Врне. На гробиштата има многу луѓе кои ја испраќаат Елен.

Ерве е тажен, но воздржан.

На надгробната плоча на Елен пишува HELAS.

129. ЕКСТ. ГРАДИНА РЕД КУЌАТА НА ЕРВЕ ДЕН

Ерве ја уредува градината.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Бидејќи очајот не му беше својствен, му се посвети на она што му остана од животот, со цврста одданост на работата.

130. ЕКСТ. ГРОБИШТА ДЕН

Ерве носи ружи на гробот на Елен. Седнува и ги положува.

НА гробот забележува венче од ситни сини цветови.

Се наведнува да го погледне.

Долго останува на гробот клацкајќи се со телото и размислувајќи. И тоа трае и трае.

131. ЕНТ. ТРЕМ ПРЕД КУЌАТА НА ЕРВЕБЕ ЖОНКУР ДЕН

Ерве седи во клацкалката на Елен.

Гледа во една точка.

Лицето му е напнато од размислување.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Со саати седеше во својата работна соба и размислуваше. Со денови ништо друго не правеше. Размислуваше.

132. ЕКСТ. УЛИЦА ВО НИМ ДЕН

Ерве се движи по улицата кај борделот на Мадам Бланш, во Ним.

Запира пред борделот, но тоа сега е кројачки дуќан.

Влегува во дуќанот.

133. ЕНТ. ДУЌАН ДЕН

Една ДЕБЕЛА ПРОДАВАЧКА, чита весник.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Извинете, дали знаете каде можам да ја најдам Мадам Бланш?

ПРОДАВАЧКАТА:

Кого?

Од зад завесата излегува една ПОСТАРА ЖЕНА.

ЖЕНАТА:
Кого барате?

ЕРВЕ ЖОНКУР:
Мадам Бланш.

ЖЕНАТА:
Дојдете.

Ерве влегува зад завесата.

134. ЕНТ. КУПЕ ДЕН

Ерве седи до прозорот и гледа низ него.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Ерве разбра дека мадам Бланш одамна не живее тука. Успеа да дознае дека се преселила во Парис, каде станала љубовница на некој многу важен човек, можеби политичар.

135. ЕКСТ. УЛИЦА ВО ПАРИЗ ДЕН

Париз. Ерве се движи по една улица со многу продавници и луѓе.

Ерве гледа наоколу како да бара адреса.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):
Три дена му требаа да дознае каде живее.

Ерве застанува пред една голема куќа. Влегува во влезот.

136. ЕКСТ. УЛИЦА ВО ПАРИЗ ДЕН

Ерве излегува од влезот и се упатува по улицата назад.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

И испрати писменце, замолувајќи ја да го прими. Таа му одговори да го чека во четири, следниот ден.

137. ЕНТ. СОБА ВО ВИСОКА ФРАНЦУСКА МОДА ДЕН

Мадам Бланш му ја отвара вратата. Таа е целосно променета. Облечена е елегантно, по француски вкус.

Му понудува да седне на едно столче.

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Вие го напишавте она писмо, нели? Елен ве замоли да го напишете, и вие тоа го направивте.

МАДАМ БЛАНШ:

Не го напишав јас. Тоа писмо го напиша Елен. Го имаше веќе напишано кога дојде кај мене. Ме замоли да го препишам, на јапонски. Го направив тоа. Ете, тоа е цела вистина.

Ерве станува збунет, не знае каде тргнува.

МАДАМ БЛАНШ:

Сакаше и да ми го прочита писмото. Имаше прекрасен глас. И ги читаше тие зборови со еден занес кој никогаш не можам да го заборавам. Како навистина да беа нејзини.

Ерве тргнува кон вратата со бескрајно бавни чекори.

МАДАМ БЛАНШ:

Знаете господине, јас верувам дека таа повеќе од се сакаше да биде таа жена. Вие тоа не го сфаќате. Но јас ја слушнав како го чита тоа писмо. И знам дека е така.

Ерве стигнува до вратата, ја фаќа кваката, не вртејќи се, тивко:

ЕРВЕ ЖОНКУР:

Збогум, мадам.

Ерве излегува.

Мадам Бланш од фиоката го вади дневникот на Елен.

Ја допира корицата и го отвара.

138. ЕКСТ. ПАРК. ДЕН

Ерве шета со бастун по паркот, кој е огромен.

МАДАМ БЛАНШ(ОФФ):

Ерве Жонкур проживеа уште дваесет и три години, во главно безгрижен живот во добро здравје. Никогаш повеќе не се оддалечи од Лавилдје, нити некогаш ја напушти својата куќа. Мудро управуваше со својот имот, што му овозможи да се бави само со својот парк. Со време почна да се препушта на едно задоволство кое порано си го ускратуваше: на оние кои доаѓаа да го посетат им раскажуваше за своите патувања. Тој раскажувајќи, гледаше во воздухот работи кои другите не ги гледаа. Во недела одеше во населбата, на Големата миса. Кога осамата му ја вкештуваше душата одеше на гробишта и расговараше со Елен. Остатокот од времето го минуваше во вообичаени работи кои му ги отргаа тажните мисли. Повремено, во ветровитите денови се спушташе на езерото и минуваше саати посматрајќи го, затоа што му се чинеше дека пред себе гледа, испишана на водата, необјаслива глетка, блага, која беше неговиот живот.

Ерве во далечината се губи зад некое дрво.

КРАЈ